

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/32/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1621010294
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1621010294.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a sudkýň JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Danice Veselovskej v trestnej veci obžalovaného G. C. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona a iné o odvolaní Okresnej prokuratúry Malacky proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 7T/40/2021 zo dňa 21.12.2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 06. septembra 2022 pomerom hlasov 3:0 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie Okresnej prokuratúry Malacky z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňovým rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 7T/40/2021 zo dňa 21.12.2021 bol obžalovaný G. C. uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

obvinený G. C., spolu s ďalšími dvoma doposiaľ neznámymi páchatelmi, po príchode k cintorínu v obci Marianka, kde G. C. odstavil motorové vozidlo zn. Škoda Octavia F.: MA XXXCZ a po vytipovaní rodinného domu, konkrétne na adrese G., H. XXX/XX, jedným z neznámych páchatelov, dňa 07.11.2020 v Čase okolo 03:16 h, z riadne oploteného pozemku rodinného domu, kam sa jeden z neznámych páchatelov dostal tak, že preliezol plot, cez ktorý následne podal elektrický bicykel zn. Focus Jarifa2 6,9, XX DI, S blackmart, č. S/N XXXXXXXXXX, č. P/N XXXXXXXXXX, zakúpený dňa 24.06.2020 za sumu 3.495,08 Eur, a elektrický bicykel zn. Cube Acid Hybrid ONE 500 29, red green 2019, č. 59218-354- WOW68930PSNP, zakúpený dňa 11.09.2019 za sumu 1.910,98 Eur, ktoré sa nachádzali pod prístreškom, druhému neznámemu páchatelovi, ktorý dal jeden z bicyklov G. C., aby ho zaviezol k motorovému vozidlu a po demontovaní oboch bicyklov, tieto naložili do motorového vozidla a odišli na neznáme miesto, kde ich predali, čím spoločným konaním spôsobili poškodenému D. T. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G., H. XXX/XX škodu na odcudzenom majetku vo výške 4.700,-€, podľa odborného vyjadrenia

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, písm. n/, § 37 písm. h/, písm. m/, 38 ods. 2 Tr. zákona bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému D. T. škodu vo výške 4.700,-€.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresná prokuratúra. Odvolanie prokuratúry smeruje proti výroku o treste a bolo podané v neprospech obžalovaného. V dôvodoch

odvolania sa prokuratúra nestotožňuje s rozhodnutím súdu z dôvodu, že tento nesprávne vyhodnotil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v danej trestnej veci a v dôsledku toho uložil trest mimo zákonom určenú trestnú sadzbu.

Za správne a zákonné považuje prokuratúra priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, nakoľko obžalovaný priznal vinu.

Nestotožňuje sa však s názorom súdu, že v danej veci je možné použitie § 36 písm. n) Trestného zákona a to len na základe procesného úkonu previerky výpovede na mieste a úkonu na súde, kde obžalovaný urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinným zo spáchania žalovaných trestných činov. Obžalovaný sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a túto oľutoval a preto bolo použité ustanovenie § 36 písm. l) Trestného zákona, svojim konaním však nijakým iným zásadnejším spôsobom neprispel resp. nenapomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Nedokázal resp. nechcel stotožniť svojich spolupáchateľov, nevedel presne komu a kde boli odcudzené veci ďalej poskytnuté, neprispel svojim konaním k odhaleniu iného trestného činu, nepomohol svojim konaním nájsť odcudzené veci apod., teda nijakým zásadnejším spôsobom nenapomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom tak ako to má na mysli ustanovenie § 36 písm. n) Trestného zákona. To, že sa k trestnej činnosti priznal v prípravnom konaní ako aj pred súdom už bolo zohľadnené pri použití § 36 písm. l) Trestného zákona.

Prokuratúra má za to, že v danom prípade súd neoprávnene zvýhodnil obžalovaného tým, že duplicitne uznal a zohľadnil tie isté skutočnosti ako poľahčujúce okolnosti. Tento postup súdu spôsobil nezákonnosť pri následnom ukladaní trestu obžalovanému, pretože dvojitým priznaním poľahčujúcich okolností nastala situácia, že nedošlo k úprave trestnej sadzby v zmysle ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zákona a zvýšeniu spodnej hranice trestnej sadzby na dva roky a štyri mesiace. Obžalovanému teda mal byť ukladaný trest v rámci upravenej trestnej sadzby dva roky a štyri mesiace až päť rokov. Nesprávnym určením pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a z toho vyplývajúceho nesprávne určeného rozsahu trestnej sadzby bol obžalovaný neoprávnene zvýhodnený a uložený trest nie je uložený v súlade so zákonom.

V tejto súvislosti tiež poukázala na tú skutočnosť, že neprimeraným trestom v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku sa rozumie aj taký trest, ktorý je z pohľadu zásad ukladania trestov uvedených v § 34 a nasl. Trestného zákona čo do jeho druhu alebo výmery príliš prísny alebo príliš mierny (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 To 17/2015 zo dňa 08.11.2016).

S poukazom na všetky uvedené skutočnosti preto navrhla prokuratúra Krajskému súdu v Bratislave, aby podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku vo výroku o treste zrušil rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. 7T/40/2021 zo dňa 21.12.2021 a obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v zákonom stanovenej trestnej sadzbe, teda minimálne dva roky a štyri mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa krajskej prokuratúry v celom rozsahu zotrvala na dôvodoch podaného odvolania tak, ako boli uvedené v písomnom podaní. Rozsudok okresného súdu navrhla zrušiť vo výroku o treste a navrhla krajskému súdu, aby sám rozhodol o uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere dva roky a štyri mesiace s tým, že nebude priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zákona.

Obhajkyňa obžalovaného zotrvala na písomne spracovanom vyjadrení k odvolaniu. Zastáva názor, že obžalovaný svojou výpoveďou prispel k objasneniu trestnej činnosti a uviedol orgánom činným v trestnom konaní aj skutočnosti, ktoré im známe neboli. To, že neuviedol konkrétne mená osôb a ďalšie detaily, je podmienené tým, že tieto údaje nepoznal, čo vyplýva z jeho výpovede v prípravnom konaní. Obhajkyňa dala do pozornosti súdu stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR Tpj 44/2017, ktorá upravuje možnosť za situácie, ktorá nastala aj v tomto prípade, uvažovať o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhla odvolanie okresnej prokuratúry ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný navrhol odvolanie zamietnuť. Ku skutku sa priznal, uviedol všetko, čo o ňom vedel, trval na tom, že osoby nepoznala bolo to náhodné stretnutie. Oslovili ho, spočiatku vôbec nevedel do čoho

ide a keď pochopil, už nedokázal cúvnuť. Prehlásil, že mu je celej veci ľúto, z trestu, ktorý vykonáva, sa poučil a už sa to nebude opakovať.

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len za predpokladu, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, pričom zistil, že odvolanie prokuratúry nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní potupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

V prejednávanej trestnej veci na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.12.2021 obžalovaný postupom podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku vyhlásil, že je vinný a zároveň na všetky otázky položené podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku odpovedal „áno“ a následne správne súd prvého stupňa uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. poriadku rozhodol, že bude vykonané dokazovanie len ohľadom výroku o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení.

Správne preto postupoval súd prvého stupňa, keď obžalovaného G. C. uznal vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona v súbehu s prečinom krádeže § 212 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zákona, nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný spoločne s dvomi nezistenými osobami neoprávnene vnikol do obydlia iného a odcudzením vecí spôsobil väčšiu škodu.

Je potrebné uviesť, že odvolací súd sa skutkovými zisteniami nezaoberal, pretože rozhodnutie o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že priznáva skutok, nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť a preto ho nemožno meniť ani v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Odvolanie prokurátora preto smeruje iba proti výroku o treste, konkrétne proti vyhodnoteniu pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a výmere uloženého trestu odňatia slobody.

S poukazom na vyhlásenie obžalovaného G. C. o priznaní viny na hlavnom pojednávaní zákonne a vecne správane okresný súd rozhodol o vykonaní dôkazov súvisiacich s výrokom o treste, náhrade škody a o ochrannom opatrení. V tomto smere krajský súd konštatuje, že dokazovanie vykonané okresným súdom vo vzťahu k týmto výrokom bolo dostatočne dôsledné a podrobné.

Okresný súd nepochybil pri úvahách súvisiacich s výrokom o treste a prihliadol na zásady ukladania trestov (§ 34 Tr. zákona) a v odôvodnení rozsudku sa dôsledne a konkrétne vyrovnal najmä s kritériami uvedenými v § 34 ods. 4 a 5 Tr. zákona. Je potrebné súhlasiť so záverom okresného súdu, že u obžalovaného boli zistené poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l/ a písm. n/ Tr. zákona. Obžalovaný od začiatku prípravného konania spáchanie skutku priznával a svoje konanie ľutoval. Rovnako bolo odvolacím súdom ako správne vyhodnotené aj priznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. n/ Tr. zákona. Na to, aby bolo konanie páchatel'a posúdené ako napomáhanie pri objasňovaní, musí takéto konanie umožniť orgánom činným v trestnom konaní vytvoriť si podrobnejší obraz o skutkových okolnostiach. Pomoc pri objasňovaní by nemala byť obmedzená len na ochotu vypovedať, ale zahŕňať aj ochotu zúčastňovať sa na iných procesných úkonoch, prípadne pomáhať pri ustálení ďalších rozhodujúcich faktov významných pre objasnenie trestnej činnosti. Obvinený už v rámci svojho prvého výsluchu poskytol dostatočne podrobné informácie o spolupáchateľoch a spôsobe spáchania skutku, ako aj o spôsobe nakladania s odcudzenými vecami. Tým, že udával podrobný popis trasy, po ktorej sa spolu s ďalšími dvomi osobami pohyboval, vysvetlil časové súvislosti a osoby popísal podľa vzhľadu a oblečenia, mohol významnou mierou prispieť k ustáleniu týchto dvoch osôb. Obžalovaný v priebehu celého konania uvádzal, že osoby, ktoré ho oslovili nepoznal a preto nemohol uviesť ich mená. Vzhľadom k tomu, že súd nemal k dispozícii dôkazy o opaku, je nutné považovať toto tvrdenie za pravdivé a akceptovať, že označením mien spolupáchateľov nemohol prispieť k objasneniu prípadu. Súčasne

je potrebné v tejto súvislosti akceptovať argumenty obhajoby o tom, že obžalovaný poskytol orgánom činným v trestnom konaní aj informácie, ktoré nemali možnosť zistiť z iných zdrojov.

Opierajúc sa o vyššie naznačené úvahy, nebolo možné ako opodstatnenú akceptovať výhradu prokuratúry o tom, že došlo k duplicitnému zohľadneniu tých istých skutkových okolností pri priznaní dvoch rôznych poľahčujúcich okolností v zmysle § 36 písm. l/ a § 36 písm. n/ Tr. zákona. Informácie, ktoré obžalovaný poskytol, boli z obsahovo hľadiska viac ako len priznanie sa k trestnému činu a poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. n/ Tr. zákona sa preto neopiera iba o priznanie obžalovaného.

Pokiaľ ide o priťažujúce okolnosti a ich priznanie súdom prvého stupňa, v tejto časti neboli prokuratúrou vznesené žiadne výhrady a je nutné v zhode s názorom okresného súdu konštatovať, že obžalovaný sa dopustil dvoch trestných činov, čo zakladá dôvod priznania priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zákona. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný sa v období pred spáchaním prejednávaného skutku dopustil aj inej trestnej činnosti, za ktorú bol právoplatne odsúdený, bolo na mieste priznať aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona.

Pri zistení dvoch poľahčujúcich okolností a dvoch priťažujúcich okolností bol súdom prvého stupňa správne konštatovaný vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Súd prvého stupňa preto ukladal trest v rámci základnej trestnej sadzby uvedenej v § 194 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, teda v rozpätí od jedného do piatich rokov. Nakoľko obžalovaný spáchal viac trestných činov v jednočinnom súbehu, súd mu v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody podľa prísnejšieho zákonného ustanovenia vzťahujúceho sa na jeho trestnú činnosť, ktorým je práve vyššie uvedený prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona.

Pri úvahách o druhu trestu okresný súd správne zohľadnil, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmieňného odsúdenia. Preto dospel k záveru, že vzhľadom na recidívu obžalovaného G. Jursu (opakované páchanie trestnej činnosti), ktorej sa dopustil v skúšobnej dobe podmieňného odsúdenia Okresným súdom Malacky sp.zn. 3T/12/2018, je nutné uložiť nepodmieňný trest odňatia slobody, nakoľko skoršie aj prevýchovné podmieňné tresty odňatia slobody celkom zjavne nevedli obžalovaného k náprave a preto by pre jeho nápravu v žiadnom prípade nebol postačujúci ani samostatný alternatívny trest. Vo vzťahu k obžalovanému bol okresným súdom správne zistené, že doposiaľ bol dvakrát súdne trestaný pre trestnú činnosť majetkového charakteru a prečin zanedbania povinnej výživy. V ostatných dvoch prípadoch platí u neho fikcia neodsúdenia. Okrem skutočností, ktoré sa vzťahujú k osobe páchatela, boli pri úvahách o treste zohľadnené aj okolnosti prípadu, následok, ktorý bol činom spôsobený, miera účasti obžalovaného na spáchaní trestných činov a jeho postoj, ktorý od začiatku prípravného konania v tejto veci zaujal.

Podľa názoru odvolacieho súdu zvolená výmera trestu, aj napriek tomu, že ide o trest na dolnej hranici trestnej sadzby, zohľadňuje v dostatočnom rozsahu priznané poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a rovnako odzrkadľuje spôsob spáchania trestnej činnosti obžalovaným, jej závažnosť, ako aj pohnútky, ktoré obžalovaného k spáchaniu trestnej činnosti viedli. Okrem toho zvolený druh trestu a jeho výmera zohľadňujú fakt, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil v čase plynutia skúšobnej doby podmieňného odsúdenia, ktoré postihovalo obdobnú trestnú činnosť obžalovaného.

Odkazujúc na vyššie uvedené úvahy, nebolo možné akceptovať odvolacie námietky prokuratúry a vyhodnotiť uložený trest ako nezákonný z dôvodu nesprávneho vyhodnotenia poľahčujúcich okolností a zároveň nemožno konštatovať neprimeranosť trestu. Okolnosti spáchania skutku, jeho následky i okolnosti na strane obžalovaného vo svojom súhrne neodôvodňujú úvahy o zjavnej neprimeranosti uloženého trestu.

Obžalovaný bol pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, keďže nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody uložený za úmyselný trestný čin.

S poukazom na uvedené dôvody vyhodnotil krajský súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné, preto bolo postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuté.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.